

Nr 107.

Av herr **Asplund**, om viss ändring i fördelningen å olika rubriker av ordinarie anslaget till bergsstaten för åren 1921 och 1922.

Uti 1920 års statsverksproposition såväl som uti den till innevarande års riksdag avlämnade upptages under tionde huvudtiteln såsom oförändrat ordinarie anslag till avlönande av bergsstaten en summa av 84,800 kronor, som, då det av 1919 års riksdag första gången beviljades, fördelades så, att det upptog bl. a. under rubriken "Expenser m. m." kronor 6,500, samt under rubriken "Vikariatersättning för bergsstatstjänstemän" 1,500. Beträffande expenserna hade Kungl. Maj:t på grund därav att sex bergmästare skulle bibehållas i stället för av Kommerskollegiikommittén ursprungligen avsedda minskning till fyra st. begärt ett anslag av kr. 8,550, vilket emellertid av statsutskottet och riksdagen nedsattes till kronor 6,500 eller det samma som av kommittén beräknats för fyra bergmästare. Emellertid har det visat sig, att sistnämnda summa varit alldeles otillräcklig med de höga hyres- och bränslepriser, som äro rådande, oaktat stora inskränkningar i fråga om utrymme gjorts. Så har bergmästareexpeditionen i östra distriktet varit inrymd i ett rum av bergmästarens privata bostad, hans skrivbiträde varit placerat i någon slags skrub i kommerskollegii lokaler och gruvingenjören har fått utföra arbetet hemma i sin bostad. Ända till 1 oktober har även i norra distriktet expeditionen måst förläggas till bergmästarens privata bostad. Efter denna tid har lokal på två rum kunnat förhyras i någorlunda ellsäkert hus, men för en årshyra av 1,000 kronor, vilken kommer att innevarande år svårt belasta det lilla expensanslaget, då det ju kommer att behövas för hela året. Då sålunda anslaget knappt nog räcker till för anskaffande av lokaler och deras uppvärmning, bliva utgifter för skrivmaterialier m. m. antingen delvis lagda på vederbörande befattningshavandes axlar eller ock ej i nödig

mån tillgodosedda. Detta är särskilt olämpligt i fråga om inbindning och vård m. m. av de värdefulla arkivalierna.

Jag anser mig emellertid icke här böra göra något yrkande, som skulle medföra en ökning av hela anslagssumman för bergsstaten. Men då den andra av mig här ovan omnämnda anslagsposten, vikariatsersättningar för bergsstatstjänstemän, vilken är avsedd att komma till användning för det fall, att befattningshavare blivit oförmögen till tjänstgöring på grund av kroppsskada, ådragen under tjänsteutövning, icke med ett enda öre under år 1920 behövt tagas i anspråk, så synes mig det icke vara förbundet med någon som helst risk att från denna anslagspost överföra 1,000 kronor till rubriken »Expenser», varigenom den förut påpekade stora differensen mellan behov och tillgångar för deras avhjälpande i någon mån utjämnas. Jag torde under ärendets behandling få tillfälle att för vederbörande utskott framlägga närmare utredning om storleken av de behövliga expensmedlen för bergsstaten.

Då ett ökat anslag till expenser givetvis är behövt redan för 1921, tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen ville för sin del besluta, dels vidtaga den förändring i fördelningen å olika rubriker av ordinarie anslaget under tionde huvudtiteln å 1922 års stat för bergsstaten, att ettusen kronor överflyttas från rubriken »Vikariatsersättningar för bergsstatstjänstemän» till rubriken »Expenser», så att under nämnda rubriker anslås resp. 500 och 7,500 kronor i stället för 1,500 och 6,500 kronor;

dels ock medgiva motsvarande förändrade fördelning av det utav föregående års riksdag beviljade ordinarie anslaget till bergsstaten.

Stockholm den 21 januari 1921.

C. I. Asplund.
